

BIBLIJSKO - MOLITVENA ZAJEDNICA

SVETI PAVAO

MARIJINA SVETOST

Marijina posebna uloga u tajni otkupljenja uključuje i posebne milosne darove. Istina vjere o Bezgrešnom Začecu govori o Marijinoj izvanrednoj milosti. Ona je od prvog trenutka svoga postojanja živjela kao otkupljeno stvorenje. **Marija je od početka bila očuvana od istočnog grijeha radi Onoga koga je trebala roditi.** U ovoj temi obradit ćemo pitanje Marijine svetosti na početku njezina života te kako se ova svetost očituje kroz njezin život.

Definicija istine – Puna milosti od začeca

8. prosinca 1854. G. Papa Pijo IX bulom „**Ineffabilis Deus**“ (neiskazan, neizreciv, neopisiv) definira dogmu o Bezgrešnom Začecu: proglašava se da je od Boga objavljena nauka kojom se tvrdi da je Blažena Djevica Marija od prvog trenutka svoga začeca po posebnoj milosti i povlastiti Boga svemogućega, poradi zasluga Krista, Spasitelja ljudskog roda, očuvana netaknuta od svake ljage istočnoga grijeha.

Definicija ističe Marijinu povlasticu – ona je netaknuta od svake ljage istočnoga grijeha, ali također naglašava da je ona na izvanredan, uzvišeniji način od Krista otkupljena. Ona je sačuvana od ljage grijeha od prvog trenutka svojeg postojanja. To je poseban izraz Božje naklonosti, **povlastica koju nema nijedna druga osoba**. Radi se o tajni Božje ljubavi, pobjedi njegove milosti, **kojom pripravlja svoj ulazak u povijest**. Posebna milost učinila je Mariju raspoloživom da u vjeri i ljubavi prihvati od Gospodina ulogu majke njegova Sina.

U čistoći svoga bića ona je sva bila ispunjena Bogom, isčekujući i prije najveštenja ispunjenje njegovih obećanja. Zajedno sa svojim narodom živjela je u isčekivanju Mesije. U njezinoj vjeri i ljubavi, njezinoj nutarnjoj raspoloživosti mesijansko isčekivanje Izraela doseže svoj vrhunac. **Posebna milost pripravila je u Mariji kod navještenja savršen odgovor i spremno prihvaćanje dara.**

Riječi kazane u pravo vrijeme
zlatne su jabuke u srebrnim posudama

Riječi kazane u pravo vrijeme
zlatne su jabuke u srebrnim posudama.

in 20 15

Svjedočanstvo sv. Pisma

Što sv. Pismo kaže o Marijinoj svetosti? Bula Ineffabilis spominje samo protoevanđelje te anđeoski pozdrav Mariji kao tekstove koji govore u prilog povlastici Bezgrešnog Začeca. Prvi tekst koji ukazuje na Marijinu povlasticu su riječi iz anđelova pozdrava „milosti puna“ (Lk 1,28). One označavaju Marijinu duhovnu kvalitetu koja je čini lijepom u Božjim očima. Ova milosna kvaliteta izraz je Božje naklonosti, dar njegove ljubavi. Premda je Marija primila milost poradi izabranja da bude majkom Mesije, **valja reći da je ova milost dana prije navještenja. Ne može se svesti na povlasticu materinstva.** Već kod navještenja anđeo je pozdravlja s „**Zdravo, milosti puna**“.

U obećanju danom prvim roditeljima nakon grijeha o potomku, što će pobijediti zmiju, kršćanska je tradicija u pobjedniku vidjela Krista, a u ženi Mariju. Ona je prepoznata kao nova Eva, majka svih živih. U Mariji je ostvareno „**neprijateljstvo između žene i zmije**“.

Ovdje bi se mogao spomenuti i tekst iz Otkr 12,1 koji govori o ženi obučenj u sunce. Ona je doživjela proslavljenje u nebu u najvišem stupnju. Žena obučena u sunce predstavlja simbol koji je bio polazište za izradu egzegetskog (biblijskog) argumenta „**iz prikladnosti**“.

Razvoj tradicije

Definirana istina o Bezgrešnom Začecu Marijinu izraz je **dugogodišnjeg razvoja vjere Crkve**. Na teološkoj razini, Oci su vidjeli razlog Marijine posebne svetosti u **njezinu izabranju da bude majka Sina Božjega**. Kada se u raspravama s pelagijancima jasnije formulira nauka o istočnom grijehu, **Augustin ističe** da je Marija bila bez grijeha i naglašava da se radi o iznimci. Vjera kršćanskog naroda našla je svoj izraz u blagdanu Marijina začeca koji je nastao na kršćanskom Istoku, a od 9. stoljeća širi se na kršćanskom **Zapadu. Prihvatanje ovog blagdana zahtijevalo je produbljenije razmišljanje, da bi ga se teološki opravdalo**. U teologiji će se govoriti o čistoći koja bi odgovarala dostojanstvu Isusove majke te o anticipiranoj primjeni Kristovih zasluga na Mariju kao temelju njezine čistoće.

U srednjem vijeku nastaje i glasovito načelo: potuit Deus, decuit, ergo fecit.

Gospodin je mogao očuvati Mariju netaknutu od svake ljage grijeha; to je i dolikovalo, pa je zato i učinio. U prihvaćanju istine o Bezgrešnom Začecu Marijinu važnu je ulogu odigrala vjera kršćanskog puka, za koju dolazi potvrda od strane učiteljstva Crkve. **1477.g. papa Siksto IV odobrava blagdan Bezgrešnog Začeca i Misu blagdana.** Bulom „**Solicitudo**“ papa Aleksandar VII tvrdi da je Marija imala povlasticu biti bez grijeha začeta. Početkom 19. St. Počinju stizati u Rim peticije u korist proglašenja dogme. Samom proglašenju dogme 1854 g. Prethodilo je savjetovanje pape Pija IX (1848) s biskupima pismenim putem, što je nazvao „**dopisnim sabor**“.

NOVA EVA

Što je dolikovalo Isusovoj majci?

Premda se povlastica Bezgrešnog Začeca temelji na objavljenoj istini, **bilo je potrebno dosta vremena da se ovo uvjerenje kristalizira u Crkvi**. Poteškoće, koje su se javljale, proizlazile su iz činjenice da je Marija stvorenje i da joj je stoga **potrebno Kristovo otkupljenje**.

Razlog za povlasticu Bezgrešnog Začeca, vidjeli smo, nalazi se u Marijinu izabranju za Isusovu majku. Marija je angažirano sudjelovala u utjelovljenju Sina Božjega. **Ona je ušla u poseban odnos zajedništva s Bogom**, koje je za čovjeka uvijek milost i spasenje. Kao Isusova majka Marija je, dakle, **trebala posjedovati svetost u najvišem stupnju, što ga stvorenje može doseći**. Stoga je i dolikovalo, da Marija bude očuvana od svake ljage grijeha, da bi bila sposobnija, ispuniti svoju ulogu. Marijino sudjelovanje u događaju Krista, koje je najviše moguće od strane ljudi, znači i puninu dara milosti, koji za ljude, Adamove potomke, predstavlja uvijek otkupljenje.

Zajedništvo s Bogom, u koje je Marija ušla, ostvaruje se u njezinu odnosu prema trima božanskim osobama. Bog je posvetio Mariju da bi ona bila dostojna izraziti refleks Očeva očinstva. Rođenje Sina trebalo je očitovati u tijelu svetost bogosinovstva. **Marija je trebala biti za Isusa idealna majka.** Dolikovalo je da Marija bude izuzeta od svake ljage grijeha da bi Duh Sveti ostvario u njoj svoju ulogu pri utjelovljenju. Bila je potrebna svetost da bi činom vjere i ljubavi mogla dati svoj pristanak. Morala je, dakle, biti isključena svaka sjena grijeha. **Svetost je potpuno usklađivanje vlastite volje s Božjom voljom.**

riječima o Riječi

Marijino prihvaćanje uloge, koju joj je Bog namijenio, pretpostavlja anticipirano primanje milosti jer takvu raspoloživost čovjeka ne može postići svojim silama. **Bog je sam morao Mariju pripraviti.**

Marijina majčinska uloga ne svodi se samo na trenutak Isusova rođenja i vrijeme njegova djetinjstva, nego uključuje i njezinu suradnju u djelu otkupljenja. Zajedno s Kristovom žrtvom ona je trebala biti spremna prikazati Bogu svoju majčinsku žrtvu. Ona se prikazala Bogu cijelim svojim bićem. Ova se suradnja nastavlja u duhovnom rađanju kršćana, u razvijanju milosnog života Crkve, po njezinu zagovoru kod Boga za ljude, po njezinu zauzimanju za grešnike.

Marija

Nebeski
Otac

Isus Krist

Bezgrješnost života

Bulom Ineffabilis nije definirana Marijina trajna bezgrešnost, ali ju općenito drži katolička teologija. Ona je po sebi razumljiva ako se ima pred očima Marijina povlastica. Bezgrješnost je zapravo negativni vid stvarnosti koja se u pozitivnom smislu označava puninom milosti.

Marija je, dakle, sačuvana od požude, koja je posljedica grijeha i uključuje izvjestan moralni nered, i od svakog moralnog nesavršenstva. Važno je reći da savršenstvo Marijine svetosti dolazi od Krista Otkupitelja. Marijina je povlastica u tome, što ona posjeduje u punini onu milost, što po Kristu treba biti darovana svim ljudima. **U tom Marija postaje pralik Crkve. U Mariji je već u punini ostvareno ono što će Crkva postići tek kad stigne na cilj.**

Iako je posjedovala puninu milosti od početka, Marija je živjela životom koji je, kao i život svakog drugog čovjeka, bio podložen razvoju.

Prema svjedočanstvu evanđelja, **Marija je vjerovala, nadala se razmišljala, učila, patila**. Razvoj, koji je Marija prošla, ne znači postojanje moralnog nesavršenstva, već ulaženje u sve savršeniji stadij savršenosti. **Jer, Bogu, koji je tajna nad tajnama, čovjek se može uvijek samo približavati.**

"Marijin hvalospjev i 7 spoznaja"
(Luka 1;39-56)